

trgovinskega muzeja, ustanovljati trgovinske zbornice v avstrijskih naselbinah v inozemstvu.

Vse to pojasnjevanje, posredovanje in poduk dajalo se bode brezplačno. Konečno se bodo v tedniku trgovinskega muzeja objavljala poročila in se dajali nauki, kateri mogó pospeševati prej omenjeni načrt.

Da je ta nova naprava namenu primerna in vspeh obetajoča, dokazuje pač tudi to, da se zdaj korenito bavijo v Berlinu z ustanovitvijo državnega trgovinskega muzeja, v Parizu z ustanovitvijo muzeja za trgovino in industrijo, v Londonu z ustanovitvijo osrednjega trgovinskega muzeja, kateri bode imel podružnice v industrijskih središčih.

Ker bodo najbrže stroški za vzdrževanje tega važnega zavoda zeló znatni, je enkêta vis. predsedstvo enoglasno naprosila in pooblastila, obrniti se do vis. vlade za državno podporo uže za l. 1886., in pričakovati se sme, da bode z ozirom na to, da muzej za umetnost in industrijo na Dunaji dobiva na leto 74.600 gold. državne podpore in tehnologiški muzej na Dunaji 40.000 gold., ta za trgovino in industrijo še mnogo važnejši muzej dobil primerno državno podporo.

Priredba in vodstvo trgovinskega muzeja izroči se močem, katere so se uže v orientalskem muzeji skazale in vis. predsedstvo je izreklo le željo, da bi bile poleg vis. vlade pred vsem trgovinske in obrtne zbornice poklicane in povabljene, krepko ga podpirati.

Prosim, da se moje poročilo vzame na znanje.“

Gospod zbornični predsednik izreče v imenu zbornice gospodu poročevalcu zahvalo za zastopstvo pri tej enkêti.

XII. Gosp. zbornični svetnik Karol Luckmann utemeljuje predlog:

Slavna zbornica dela naj na to, da se doseže direktna selskovožna poštna zveza med Vinico in Karlovcem.

Predlog se vsprejme.

Ker se nihče več ni oglasil k besedi, zaključi gospod predsednik sejo.

Politične stvari.

Na Balkanskem polotoku.

Kakor za čas Rusko-Turške vojske pred devetimi leti, tako se tudi sedaj obračamo oči vse Evrope na balkanski polotok. Prvič spremljal je vsaj ves Slovanom na Balkanu prijazen svêt z velikim zadostenjem vspehe ruske vojne, po katerih je v Št. Štefanski pogodbi Ruske s Turško bila zagotovljena svoboda bolgarskega naroda. V berolinski pogodbi odkrhal je vpliv drugih evropskih držav marsikater pomenljivi del onih vspehov izrekoma vsled vplivanja Bismarkovega in nastala je skoraj neodvisna kneževina bolgarska in pa še deloma pod roko Turške ostala Izhodna Rumelija. — Razvoj obeh delov Bolgarske rastle je za čas vladanja kneza Aleksandra z očitno podporo Ruske, dokler niso nastale osebne razmere med novim ruskim carom in knezom nepovoljne. Sploh se trdi, da je naprotje nastalo vsled osebnega mrženja, gotovo pa je, pa je bil temu pravi vzrok iskati v tem, ali naj se državna svoboda Bolgarske razvija naravnim potom, ali pa bolj po volji Ruske.

Ko je bilo nasprotje to med Rusko in Bolgarsko sploh znano, izrekla sta lansko leto oba dela Bolgarske svoje zedinjenje.

Takrat pokazal se je ruski car prvič nasprotnika zedinjenja s tem, da je nenadoma bolgarski vojni odvzel njene vodje, vse ruske častnike. Vkljub

tega ne le knezu Aleksandru sovražnega, ampak poglavitno združenju Bolgarov nasprotnega čina Ruske pokazala se je vojna bolgarska zmagovita in Bolgarska bila je uže blizo svojega ideala: združenja in neodvisnosti. — Pa car zaklical je vnovič: proč s knezom Aleksandrom! Knez je res odšel in Bolgarska se je tudi udala volji carovi v nadi, da si s tem reši svojo bodočnost in svojo svobodo. — Za odšlem knezom nastopilo je v Bolgarski vladarstvo treh odličnih domačinov po veljavni ustavi. Tudi Ruska poslala je svojega diplomatskega agenta generala Kaulbars-a v Sofijo in pogledajmo, kako ta izražuje v središči Bolgarske nasproti tamošnji vladi voljo Ruske. Ne gledé na domačo vlado naroda razglasi in po vsi deželi dá razdeliti oklic, v katerem brezozirno narekava Bolgarom, kaj car zahteva od njih.

Izmed 11 toček, katere obsega klic, omenjamo samo dveh: Veliko sobranje, za katero je začasno vladarstvo uže razpisalo volitve za 10. dan oktobra, se mora odložiti, drugič: vojaki uporniki, ki so pomagali oziroma dejansko izvršili odstavljenje kneza Aleksandra, se morajo dejati v prostost.

Samo te dve zahtevi, katerih prva uničava podlago bolgarske svobode, njeno ustavo, katera hoče preprečiti, da bi narod izražal svojo voljo in sodbo nasproti začasnemu vladarstvu in gledé osebe prihodnjega kneza, druga pa z oproščanjem upornih vojakov polaga kal vednih uporov med domobrnce bolgarske, ste taki, da jih nikdar nihče, ki se imenuje prijatelj Bolgarov, ne more zagovarjati. Tak čin, in še celó tako brezozirno naznanjen, je in ostane sila, naj prihaja od kodar koli.

Do takih sklepov pripelje nas opazovanje sedanjih dogodeb v Bolgarski edino le na podlagi živega sočutja našega za narod bolgarski ne gledé na korist ali kvar za katero koli evropejsko državo. Vem sicer, da v veliki politiki ne odločuje in ne more zmiraj odločevati sočutje družih narodov, tega pa smo si gotovi, da pravo sočutje za narod izključuje silo, katera bi naj se mu storila temveč zahteva, da si vsak narod sam prosto odločuje svojo prihodnjo osodo, — to želimo posebno v sedanjih razmerah v polni meri bolgarskemu narodu.

To se nam je potrebno zdelo jasno in brez ovinkov izreči ravno sedaj zato, ker se nahajajo gl. sovi, ki so navaleni zagovarjati vsak korak Ruske zavoljo tega, ker je Ruska.

Slovenci smo in ostanemo zvesti Avstrijci, na teh tleh zahtevamo nam in sorodnim našim narodom prijazno politiko, ker v tem uvidevamo tudi najboljše poročstvo za boljšo bodočnost slovanskih narodov na balkanskem olotoku.

Iz državnega zbora.

Ko se je sv. Mihela dan državni zbor zopet zbral, ni mu bilo po vnanjosti sploh videti spremenjenega obraza. Nadrobno ogledavanje pokazalo je, se ve da, stol ministerski, katerega je zasedal letošnjo spomla i star, sivobrati baron Pusswald, sedaj zaseda mlad, okrogličen markí Baquehem, mož še ne 40 let star, male postave, kratke črne brade, velikih, zaupljivih oči, nekoliko plešaste glave, dobro razumljivega glasú in labko razumljivo uvrstene govorenja.

Z naučnim ministrom Gaučem videti sta prav različnega duha: Gauč napet in osoren in akoravno gladkih besedi, vendar nima sledú prijaznosti ali zaupljivosti, temveč nasprotno kaže se mu skoraj pri vsakem